

نقش تشکلهای صنایع غذایی بر توسعه ملی ، اقتصاد و امنیت غذایی از نگاه فعالین صنعت غذا

پاسخ فعالین و صاحبین صنایع غذایی کشور به سئوال مشترک اگرو فود نیوز و ماهنامه صنعت غذا در خصوص تشکلهای صنایع غذایی بر توسعه ملی، اقتصاد و امنیت غذایی

دکتر محمد حسینی : بنیانگذار انجمن علوم و صنایع غذایی ایران

اعتقاد بر این است که تشکلهای در ایران به آن صورت که شایسته است پا نگرفته اند، نقش تشکلهای در اقتصاد یک کشور ، در ایران ، اقتصاد دلوتی اجازه نمی دهد تشکلهای غیر دولتی فعالیت کنند چون بر این باور است که اگر تشکلهای غیردولتی قوی و مقتدر تشکیل شود جایگاهی برای اقتصاد دولتی نخواهد بود. هم اکنون تشکلهای نقش چندانی در اقتصاد و صنعت غذای کشور ندارند این در حالی است که در کشورهای پیشرفته در اروپا و آمریکا نقش بسیار قوی و تعیین کننده دارند . در کشور ما نیز اگر تشکلهای ما نیز حمایت شوند می توانند فعلیت های مثبتی انجام دهند و تاثیر پذیری زیادی در اقتصاد کشور خواهند داشت ولی متأسفانه در حال حاضر با توجه به همان اقتصاد دولتی موجود ، اغلب تشکلهای قادر به پوشش هزینه های خود نیز نیستند .

مرتضی سلطانی ، موسس و رییس گروه صنعتی زرماکارون:

تشکلهای فارغ از اینکه در حوزه صنعت غذا فعالیت دارند یا هر حوزه دیگر، امروز در دنیا به عنوان یکی از عوامل توسعه یافتگی به حساب می آیند.

بر همه روشن است مسیر توسعه فراز و فرودهایی دارد که قطعاً افراد درگیر، آن را بهتر از هر کسی می شناسند؛ با این توضیح در صنایع غذایی نیز اگر به دنبال رشد و توسعه هستیم می بایست در تصمیم گیری ها افرادی حضور داشته باشند که از نزدیک با موانع و کاستی ها دست و پنجه نرم می کنند و بر ظرفیتهای و پتانسیلهای تسلط دارند.

این حضور در تصمیم گیری ها به صورت غیر مستقیم و از طریق تشکلهای فعال و نه صرفاً تشکلهای حاضر، می تواند رقم بخورد.

البته ناگفته نماند که بخشی از موفقیتهای به دست آمده در حوزه صنایع غذایی را می توان به فعالیت مثبت انجمن ها و تشکلهای مختلف این حوزه نسبت داد، هر چند که تا رسیدن به تأثیر مطلوب تشکلهای صنعت غذا بر این حوزه از اقتصاد و تولید ملی، هنوز فاصله داریم.

کمک به رشد تولید داخل، افزایش بهره وری و بهبود صنایع غذایی و تصمیم سازی های عملی از جمله دستاوردهایی است که فعالیت موفق انجمن ها می تواند آن را رقم بزند.

مهندس فرهاد آگاهی : رییس انجمن وارد کنندگان فرآورده های خام دامی و عضو هیئت مدیره کانون انجمن های صنفی صنایع غذایی :

امنیت غذایی نگرانی جدی ۲۰ سال آینده می باشد. همچنان که موضوع امنیت غذایی در سند چشم انداز به عنوان یکی از شاخص های کلیدی و اهداف توسعه ای تعریف شده است. ضرورت دستیابی به میزان کافی پروتئین در سبد غذای مطلوب و جلوگیری از مخاطرات ناشی از نا امنی غذایی کشور ما نیز به دلیل قرار گرفتن در قاره آسیا که از تغییرات آب و هوایی و جمعیتی و اقتصادی قابل توجهی برخوردار است بایستی با توجه به افزایش تقاضا و سرانه مصرف و شناخت کافی از نقاط ضعف و مزیت های موجود تامین غذای کافی و بموقع مردم در

اولویت قرار قرار دهد . در این راستا نقش و حضور تشکل ها و پر رنگتر شدن در آن در صنایع غذایی کشور با در نظر گرفتن دلایل زیر دستیافتنی می باشد:

- تشویق و جذب سرمایه گذاری خارجی در صنعت غذا و سرمایه گذاری داخلی جهت افزایش رقابت پذیری در تولید و صادرات
 - سرمایه گذاری بین المللی جهت تولید فرامرزی
 - استفاده از ظرفیت تشکل ها در امور تحقیق و توسعه در صنعت غذا و تدوین استانداردها
 - استفاده از ظرفیت تشکل ها در بهبود قوانین و مقررات مرتبط با بهبود کسب و کار در صنعت غذا
 - استفاده از ظرفیت تشکل ها در ایجاد سامانه های آماری و سامانه ی اطلاعات زنجیره ی تامین غذا
 - نقش بی بدیل تشکل ها در اشتغال زایی به عنوان شاخص مهم در اقتصاد کشور (توان ایجاد اشتغال بالای مستقیم و غیر مستقیم در تولید و توزیع)
 - نقش تشکل ها در انتقال فناوری های نوین و مهارت های مدیریتی به داخل کشور
 - نقش تشکل ها در ارتقای کیفیت تولیدات و تنوع بخشیدن به محصولات غذایی
 - نقش تشکل هادر تکمیل و ایجاد زیرساخت ها و زیربنای لازم برای توسعه ی صنعت
- عوامل یاد شده نقش مستقیم در " اشتغال زایی" و "تولید و درآمد ملی" و کاستن از رکود حاکم بر اقتصاد کشورها دارند.

مهندس احمد فتح الهی، نایب رئیس انجمن علوم و صنایع غذایی

زمینه سازی برای تعریف پروژه های تحقیقاتی مستلزم ایجاد شناخت و ارتباط بین پژوهشگران و مدیران صنایع است به علاوه ایجاد محل های مناسب برای درج و انتشار کارهای پژوهشی انجام شده نیز امکان استفاده بهینه از نتایج به دست آمده را فراهم می کند. انجمن های علمی و فنی به دلیل ساختار اعضای خود که عمدتاً از مدیران صنایع ، استادان دانشگاه و پژوهشگران مراکز دولتی و غیردولتی و دانشجویان

کارشناسی ، کارشناسی ارشد و دکتری هستند و هم از نظر زمینه سازی برای تعریف پروژه های مرتبط با نیاز صنعت کشور و هم از نظر ایجاد محیط مناسب برای تبادل اطلاعات و تجربیات و انتشار آنها از طریق مجلات فنی - حرفه ای و مجموعه مقالات می توانند نقش کلیدی در توسعه علمی کشور و در نهایت توسعه ملی داشته باشند

دکتر مهدی کریمی تفرشی، رییس هیئت مدیره تعاونی تولیدکنندگان مواد غذایی هم صنف:

یکی از راهکارهای مهم توسعه کوچک سازی حجم دولت و افزایش محوریت تشکل ها، اتحادیه ها و انجمن های صنفی است که میتوانند به عنوان بازوی توانمند دولت و موتور محرکه تولید و توسعه اقتصاد کشور عمل کنند. تفویض اختیارات به تشکل ها و حضور فعالانه آنها در تصمیم گیری های کلان کشور و تدوین برنامه ها و سیاست های اقتصادی، برگزاری جلسات مستمر با وزارتخانه ها و حمایت از طرح ها و ایده های اعضا و استفاده بهینه از توانمندیهای بالقوه تشکل ها فاصله بخش خصوصی و دولت را کاهش داده و به توسعه تولید رقابتی و رونق اقتصاد و تحقق سیاست های اقتصاد مقاومتی کمک شایانی خواهد کرد.

دکتر علی رومی ، مدیرعامل هلدینگ صنایع غذایی، کشاورزی و دارویی صندوق بازنشستگی

یکپارچگی و انسجام؛ حلقه گمشده تشکل های صنفی صنعت غذا

تشکل های صنفی در هر یک از صنوف یکی از بهترین و مهمترین ابزارهای کارکردی برای به سرانجام رساندن دقیق و درست امور مربوط به آن صنف می باشد. کارکردی که نشأت گرفته از شناخت تخصصی از داشته ها و خواسته ها بوده که با تجمع نخبگان و صاحبان آن صنعت در یک تشکل رنگ و بوی اجرایی به خود می گیرد.

اگر بخواهیم به نقش و کارکردهای تشکل های صنفی اشاره ای داشته باشیم، می توان گفت این تشکل ها در واقع می بایست:

۱- حلقه واسط بین بنگاه های کوچک و متوسط و دولت جهت انتقال و انعکاس نظرات، طرح ها،

ایده ها و ... باشند.

۲- مرجع اخذ نظر اعضا، پردازش و تحلیل نظرات و تصمیم سازی برای دولت و مسئولین باشند.

۳- برنامه ریزی و مدیریت جهت ایجاد انسجام، اتحاد و یکپارچگی فی مابین اعضا را ایفا کنند.

۴- اتخاذ جهت گیری های کاری و تخصصی و تدوین برنامه های راهبردی و عملیاتی جهت محقق سازی اهداف را در دستور قرار دهند.

۵- شناسائی موانع قانونی گسترش فعالیت های اقتصادی و تجاری و کمک به رفع آنها را دنبال کنند.

۶- در ایجاد همبستگی و یکپارچگی بین بنگاه ها و جلوگیری از ایجاد رقابت مخرب بین ایشان، کمک به بهبود قوانین و مقررات و ... نقش داشته باشند.

۷- ارائه خدمات مشاوره ای و اطلاعاتی به روز راجع به کالاها، رقبای، قراردادهای بازاریابی وقواعد تجاری و امثالهم به بنگاه ها و صادرکنندگان را انجام دهند.

۸- حضور قوی و موثر درمراجع تصمیم گیری دولتی داشته باشند.

و کارکردهای متنوع و متفاوت دیگری که می توان از آنها نام برد.

نکته حائز اهمیت و قابل توجه و سوال اساسی این که؛ با توجه به تعاریف و کارکردهای عنوان شده، در تشکل های صنفی صنعت غذا و با توجه به تنوع و تکرشان در داخل کشور از یک سوی و از سوی دیگر با توجه به اطرافیت موضوع که از کشاورز و دامدار تا صنعت گر و بازرگان و فروشگاه های خرد و کلان را در بر می گیرد و به عنوان صنعتی استراتژیک می باشد، آیا این تشکل ها توانسته اند، نقش تعریف شده را ایفا نموده و به این اهداف و راهبردها دست یابند؟

یقینا قدرت و قوت تشکل های صنفی می تواند عاملی اساسی برای ثبات در پیشبرد اهداف اقتصادی باشد و حتی در راستای کمک به بنگاه های اقتصادی کوچک و بزرگ برای حرکت در راستای سیاست های اقتصادی هم سو با جامعه یاری رسان دولت و مردم باشند.

تشکل‌هایی که با گرد هم آیی، نخبگان و بزرگان صنعت غذا می‌توانند ضمن تبیین راهبردها و استراتژی‌های موفق، عاملی برای حرکت به سمت رشد اقتصادی این بنگاه‌ها با تبادل اطلاعات دقیق صنعت و هم‌چنین شناسایی نقاط قوت و ضعف و جلوگیری از ایجاد رقابت‌های کاذب، باشد.

کارکردهای غیرقابل انکاری که گام اول آن در کشور با شکل‌گیری این تشکل‌ها، نهادینه شده است. ولی نقطه انتظار قابل بحث اینکه؛ متأسفانه به دلیل نبود یکپارچگی و انسجام در این تشکل‌های متنوع و متفاوت به خصوص در صنعت لبنیات، گاهی شاهد آن هستیم که این کارکردها نه تنها اجرایی نشده، بلکه نتایج معکوسی را نمایان می‌نمایند.

لذا ایجاد یکپارچگی و انسجام با رویکرد کمک به همه اطراف موضوع و ایفای دقیق کارکردهای خرد و کلان اقتصادی در این تشکل‌های صنفی که در صدر این یادداشت به آن‌ها اشاره شد، شاید مهمترین حلقه مفقوده تشکل‌های صنفی به ویژه در صنعت غذا و لبنیات بوده که باید برای آن طرحی نو دراندازیم و به سمت آن حرکت کنیم. انشاء الله...